BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. vasario 14 d.*

„Valstybės pagalba — Restruktūrizavimo pagalba didelių elektrinių buitinių prietaisų gamintojui, apie kurią pranešė Prancūzijos Respublika — Sprendimas, kuriuo pagalba pripažįstama suderinama su bendrąja rinka, įvykdžius tam tikras sąlygas — Akivaizdžios vertinimo klaidos — Gairės dėl valstybės pagalbos sunkumų patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti“

Sujungtose bylose T-115/09 ir T-116/09

Electrolux AB, įsteigta Stokholme (Švedija), atstovaujama advokatų F. Wijckmans ir H. Burez,

ieškovė byloje T-115/09,

Whirlpool Europe BV, įsteigta Bredoje (Nyderlandai), iš pradžių atstovaujama advokatų F. Tuytschaever ir B. Bellen, vėliau H. Burez ir F. Wijckmans,

ieškovė byloje T-116/09,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą L. Flynn ir C. Giolito,

atsakovę,

palaikomą

Prancūzijos Respublikos, iš pradžių atstovaujamos G. de Bergues ir A.-L. Vendrolini, vėliau G. de Bergues ir J. Gstalter,

ir

Fagor France SA, įsteigtos Riuej Malmezone (Prancūzija), atstovaujamos advokatų J. Derenne ir A. Müller-Rappard,

įstojusių į bylą šalių,

dėl 2008 m. spalio 21 d. Komisijos sprendimo 2009/485/EB dėl valstybės pagalbos C 44/07 (ex N 460/07), kurią Prancūzija numatė skirti įmonei *FagorBrandt* (OL L 160, 2009, p. 11),

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová, teisėjai K. Jürimäe (pranešėja) ir M. van der Woude,

* Proceso kalba: anglų.

posėdžio sekretorė V. Nagy, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2011 m. birželio 29 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Ir ieškovė byloje T-115/09, *Electrolux AB*, ir ieškovė byloje T-116/09, *Whirlpool Europe BV* (toliau – *Whirlpool*) veikia didelių elektrinių buitinių prietaisų gamybos sektoriuje. *Electrolux* ir *Whirlpool* (toliau kartu – ieškovės) konkuruoja su *Fagor France SA* (toliau – *FagorBrandt*).

2 2008 m. spalio 21 d. Europos Bendrijų Komisija priėmė Sprendimą 2009/485/EB dėl valstybės pagalbos C 44/07 (ex N 460/07), kurią Prancūzija numatė skirti įmonei *FagorBrandt* (OL L 160, 2009, p. 11, toliau – ginčijamas sprendimas).

3 Ginčijamą sprendimą sudaro septynios dalys. Pirmoje dalyje „Procedūra“ Komisija pirmiausia primena, kad 2007 m. rugpjūčio 6 d. Prancūzijos Respublika jai pranešė apie pagalbą *FagorBrandt* (toliau – nagrinėjama pagalba). Paskui Komisija nurodė, kad 2007 m. spalio 10 d. ji pranešė Prancūzijos Respublikai, jog pradėjo procedūrą pagal EB 88 straipsnio 2 dalį. Sprendimas pradėti procedūrą (toliau – sprendimas pradėti procedūrą) buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL C 275, 2007, p. 18), o suinteresuotos šalys buvo paragintos pateikti savo pastabas dėl nagrinėjamos pagalbos. Be *FagorBrandt* pastabų, Komisija gavo dviejų jos konkurenčių – *Electrolux* ir kitos įmonės, pageidavusios likti neįvardyta (toliau – antroji skundo pareiškėja), – pastabas (ginčijamo sprendimo 1–5 konstatuojamosios dalys).

4 Antroje ginčijamo sprendimo dalyje „Aprašymas“ Komisija pirmiausia konstatuoja, kad nagrinėjama pagalba yra 31 milijono eurų dydžio restruktūrizavimo pagalba, kurią skirs Prancūzijos ekonomikos, finansų ir užimtumo ministerija. Ji taip pat pažymi, pirma, kad *FagorBrandt* netiesiogiai priklauso pagal Ispanijos teisę įsteigtam kooperatyvui *Fagor Electrodomésticos S. Coop*. (toliau – *Fagor*), kuris pats yra kooperatyvų grupės *Mondragón Corporación Cooperativa* narys. Komisijos manymu, 2007 m. *FagorBrandt* pasiekė 903 milijonų eurų apyvartą ir gamina didelius elektrinius buitinius prietaisus, skirtus skalbti, šaldyti ir gaminti valgį (ginčijamo sprendimo 6–9 konstatuojamosios dalys).

5 Trečioje ginčijamo sprendimo dalyje „Priežastys, dėl kurių pradėta procedūra“, Komisija nurodo penkias priežastis, dėl kurių ji priėmė sprendimą pradėti procedūrą. Pirma, ji mano, kad atsižvelgiant į tai, jog *FagorBrandt* buvo įsteigta 2002 m. sausio mėn., gali kilti pavojus, kad bus siekiama išvengti draudimo teikti restruktūrizavimo pagalbą naujai įsteigtoms įmonėms, kaip tai nustatyta Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos sunkumų patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti (OL C 244, 2004, p. 2, toliau – gairės) 12 straipsnyje. Antra, yra pavojus, kad bus siekiama išvengti įpareigojimo grąžinti nesuderinamą pagalbą, kuri *FagorBrandt* buvo skirta atleidžiant ją nuo įmonės pelno mokesčių pagal Prancūzijos bendrojo mokesčių kodekso 44f straipsnį (toliau – pagalba pagal 44f straipsnį) ir kurią Komisija 2003 m. gruodžio 16 d. Sprendimu 2004/343/EB dėl Prancūzijos įgyvendinamos pagalbos sistemos, skirtos finansinių sunkumų išgyvenančioms įmonėms (OL L 108, 2004, p. 38), nurodė grąžinti. Trečia, Komisija išreiškė abejones dėl ilgalaikio *FagorBrandt* gyvybingumo. Šiuo klausimu, viena vertus, ji pageidavo gauti tikslesnius duomenis dėl 20 % *FagorBrandt* apyvartos augimo prognozės 2007 m., palyginti su 2006 metais. Kita vertus, Komisija paprašė *FagorBrandt* paaiškinti, kaip ji grąžins su bendrąja rinka nesuderinamą pagalbą, kurią gavo jos dukterinė bendrovė Italijoje *FagorBrandt Italia* (toliau – su bendrąja rinka nesuderinama Italijos pagalba). Ketvirta, Komisija taip pat išreiškė abejones dėl kompensuojamųjų priemonių, kurių buvo

imtasi restruktūrizuojant, pakankamumo. Penkta, Komisija abejojo, ar *FagorBrandt* įnašas galėjo tenkinti gairių 43 ir 44 punktuose numatytas sąlygas. Viena vertus, šiuo klausimu ji nurodė, kad Prancūzijos institucijos neįtraukė pagalbos pagal 44f straipsnį į restruktūrizavimo išlaidas. Kita vertus, Prancūzijos institucijos nepateikė paaiškinimų dėl tam tikrų sumų, apskaitytų kaip *FagorBrandt* įnašas, kilmės (ginčijamo sprendimo 11–16 konstatuojamosios dalys).

6 Ketvirtoje ir penktoje ginčijamo sprendimo dalyse, kurios atitinkamai pavadintos „Suinteresuotųjų šalių pastabos“ ir „Prancūzijos komentarai“, viena vertus, Komisija nurodo priežastis, dėl kurių *Electrolux* ir antroji skundo pareiškėja mano, kad restruktūrizavimo gairėse nustatytose sąlygos šioje byloje nebuvo įvykdytos, pirmiausia dėl to, jog nagrinėjama pagalba iškraipė konkurencijos sąlygas, ji nebuvo kiek galima labiau apribota ir ja siekta išvengti įpareigojimo grąžinti anksčiau suteiktą pagalbą, kurią Komisija pripažino neteisėta. Kita vertus, Komisija nurodo, kad Prancūzijos Respublika ir *FagorBrandt* teigia, jog *FagorBrandt* įvykdė visas restruktūrizavimo gairėse nustatytas sąlygas, kad galėtų gauti nagrinėjamą pagalbą (ginčijamo sprendimo 17–33 konstatuojamosios dalys).

7 Ginčijamo sprendimo 6 dalyje „Pagalbos vertinimas“, Komisija pirmiausia konstatuoja, kad nė viena iš šalių neginčijo, jog nagrinėjama pagalba sudaro valstybės pagalbą, kaip ji suprantama pagal EB 87 straipsnio 1 dalį (ginčijamo sprendimo 34 konstatuojamoji dalis).

8 Antra, Komisija mano, kad nagrinėjama pagalba gali būti įvertinta tik remiantis restruktūrizavimo gairėmis – to per administracinę procedūrą neginčijo nei Prancūzijos Respublika, nei suinteresuotos šalys (ginčijamo sprendimo 35 ir 36 konstatuojamosios dalys).

9 Trečia, vadovaudamasi restruktūrizavimo gairių nuostatomis Komisija atliko tyrimą dėl *FagorBrandt* teisės gauti restruktūrizavimo pagalbą. Atsižvelgdama į šias nuostatas, viena vertus, ji mano, kad *FagorBrandt* įvykdė restruktūrizavimo gairių 11 ir 13 punktuose nustatytas sąlygas, nes *Fagor* finansiniai sunkumai pasidarė pernelyg dideli, kad ji pati galėtų juos finansuoti. Kita vertus, iš *FagorBrandt*, kuri buvo įsteigta 2002 m. sausio mėn., finansinės analizės matyti, kad per šiuos pirmuosius trejus jos veiklos metus ji negalėjo būti laikoma sunkumų patiriančia įmone (ginčijamo sprendimo 37–43 konstatuojamosios dalys).

10 Ketvirta, viena vertus, Komisija nurodo, kad *FagorBrandt* finansiniai sunkumai iš esmės atsiranda ne todėl, kad ji turi grąžinti pagalbą pagal 44f straipsnį, ir todėl ši įmonė įgyja teisę gauti restruktūrizavimo pagalbą. Kita vertus, ji pažymi, kad pagal 1997 m. gegužės 15 d. Teisingumo Teismo sprendimą *TWD prieš Komisiją* (C-355/95 P, Rink. p. I-2549, 25 ir 26 punktai, toliau – Sprendimas *Deggendorf*) nedraudžiama, kad skirta nagrinėjama pagalba būtų sustabdyta, kol bus išieškota pagalba pagal 44f straipsnį (ginčijamo sprendimo 44–50 konstatuojamosios dalys).

11 Penkta, Komisija išnagrinėjo restruktūrizavimo planą ir padarė išvadą, kad jį įgyvendinus ilgalaikis įmonės gyvybingumas gali būti atkurtas. Šiuo klausimu, pirma, ji, be kita ko, pažymi, kad *FagorBrandt* apyvarta 2007 m. padidėjo ne 20 %, kaip ji teigė savo restruktūrizavimo plane, o 16 %. Antra, Komisija, kiek tai susiję su tuo, kad restruktūrizavimo plane nenurodoma, kaip *FagorBrandt* grąžins su bendrąja rinka nesuderinamą Italijos pagalbą, teigia, jog Prancūzijos institucijos paaiškino, kad šios pagalbos išieškojimas neturės poveikio grupės finansinei padėčiai, nes iš esmės grąžintiną šios pagalbos sumą tikėtinai sudaro mažiau kaip milijonas eurų. Atmetusi antrosios skundo pareiškėjos per administracinę procedūrą pateiktus argumentus, Komisija šiuo klausimu mano, kad priėmus sprendimą pradėti procedūrą Prancūzijos Respublikos pasiūlytos papildomos kompensuojamosios priemonės nesukliudys atkurti *FagorBrandt* gyvybingumo, nors minėtos priemonės ją ir susilpnins (ginčijamo sprendimo 51–71 konstatuojamosios dalys).

12 Šešta, Komisija iš esmės pažymi, kad nors nagrinėjama pagalba iškraipo konkurencijos sąlygas, įvairūs veiksniai apriboja jos keliamas neigiamas pasekmes. Pirma, *FagorBrandt* užima ne daugiau kaip 5 % Europos rinkos. *Fagor* ir *FagorBrandt* rinkos dalys, bendrai paėmus, sudaro ne daugiau kaip 8 % Europos rinkos. Be to, keturi jos konkurentai užėmė mažesnę nei 10 % rinkos dalį. Antra, nagrinėjama

pagalba sudaro mažiau nei 4 % *FagorBrandt* Europos apyvartos. Atsižvelgiant į tai, kad nagrinėjama pagalba sukėlė realų ir nemenką, nors ir ribotos apimties, neigiamą poveikį valstybių narių prekybos sąlygoms, kompensuojamosios priemonės buvo būtinos. Šiuo klausimu Komisija mano, kad priemonės, susijusios su gamyklų, esančių dviejuose Prancūzijos vietovėse, uždarymu, negalėjo būti laikomos kompensuojamosiomis priemonėmis. Tačiau *FagorBrandt* dukterinės bendrovės *Brandt Components* pardavimas 2004 m. kovo mėn., Komisijos manymu, gali būti laikomas kompensuojančiąja priemone. Vis dėlto, kadangi ši atskira priemonė laikytina nepakankama, Komisija nurodo, kad būtina išnagrinėti Prancūzijos institucijų siūlomas papildomas kompensuojamąsias priemones. Ji mano, kad priemonė, kuria penkerių metų laikotarpiui sustabdomas *Vedette* prekių ženklu pažymėtos šaldymo ir valgio gaminimo įrangos bei indaplovių tiekimas į rinką, turi būti laikoma labiau tinkama nei prekių ženklo pardavimas. Ji šiuo klausimu daro išvadą, kad ši paskutinė priemonė ir dukterinės bendrovės *Brandt Components* pardavimas leidžia išvengti nederamų konkurencijos sąlygų iškraipymų, kaip jie suprantami pagal restruktūrizavimo gairių 38–40 punktus (ginčijamo sprendimo 72–95 konstatuojamosios dalys).

13 Septinta, kiek tai susiję su įpareigojimu kuo labiau apriboti pagalbos dydį ir intensyvumą pagal restruktūrizavimo gairių 43 ir 45 straipsnius, Komisija primena, kad ji šiuo klausimu sprendimo pradėti procedūrą 44 konstatuojamoje dalyje išreiškė dvi abejones. Prancūzijos institucijos savo pastabose, kurias pateikė atsakydamos į sprendimą pradėti procedūrą, šias abejones išsklaidė. Viena vertus, paties nagrinėjamos pagalbos gavėjo įnašą sudarė rinkos sąlygomis gautos ir galutiniais gaminiais apdraustos 30–35 milijonų eurų dydžio banko paskolos. Kita vertus, pagalbos pagal 44f straipsnį (25–30 milijonų eurų, įskaitant palūkanas) grąžinimas įskaičiuotas į restruktūrizavimo planą. Net jei pagalbos, įskaitant palūkanas, grąžinimas buvo įskaičiuotas į restruktūrizavimo išlaidas, tai negali sumažinti gavėjo įnašo iki mažesnės nei 50 % ribos, kaip to reikalaujama pagal gairių 44 punktą. Komisija taip pat mano, kad skyrus nagrinėjamą pagalbą ir pasibaigus restruktūrizacijai grupė liks labai įsiskolinusi (ginčijamo sprendimo 96–104 konstatuojamosios dalys).

14 Ginčijamo sprendimo 7 dalyje „Išvados“ Komisija mano, kad nagrinėjama pagalba, įvykdžius tam tikras sąlygas, gali būti pripažinta suderinama su bendrąja rinka.

15 Ginčijamo sprendimo rezoliucinėje dalyje nustatyta:

„1 straipsnis

Pagalba, kurią Prancūzija numato skirti įmonei *FagorBrandt*, siekianti 31 milijoną eurų, yra suderinama su bendrąja rinka, jei įgyvendinamos 2 straipsnyje nustatytos sąlygos.

2 straipsnis

1. Prancūzijos valdžios institucijos turi sustabdyti šio sprendimo 1 straipsnyje minimos pagalbos mokėjimą įmonei *FagorBrandt* iki tol, kol iš pastarosios bus faktiškai išieškota Sprendime 2004/343/EB nurodyta nesuderinama pagalba.

2. Įmonės *FagorBrandt* restruktūrizavimo planas, apie kurį Prancūzija pranešė Komisijai 2007 m. rugpjūčio 6 d., turi būti visiškai įgyvendintas.

3. Įmonė *FagorBrandt* penkeriems metams sustabdo *Vedette* prekių ženklu pažymėtos šaldymo ir valgio gaminimo įrangos bei indaplovių tiekimą į rinką; šių prekių tiekimas į rinką turi būti sustabdytas ne vėliau kaip per septynis mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos.

4. Siekdama užtikrinti šio straipsnio 1–3 dalyse nustatytų sąlygų vykdymą Prancūzija, pateikdama kasmetines ataskaitas, praneša Komisijai apie įmonės *FagorBrandt* restruktūrizavimo eigą, 1 dalyje aprašytos nesuderinamos pagalbos išieškojimą, suderinamos pagalbos mokėjimą ir kompensuojamųjų priemonių įgyvendinimą.

3 straipsnis

Prancūzija per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos informuoja Komisiją apie priemones, kurių ėmėsi jam įgyvendinti.

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Prancūzijos Respublikai.“

Procesas ir šalių reikalavimai

16 2009 m. kovo 24 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje pateiktais ieškiniais ieškovės bylose T-115/09 ir T-116/09 pareiškė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.

17 2009 m. birželio 30 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje gautuose laiškuose ieškovės paprašė taikant Bendrojo Teismo procedūros reglamento 64 dalyje numatytas proceso organizavimo priemones nurodyti Komisijai pateikti devynis dokumentus arba dokumentų, į kuriuos ji nurodė savo atsiliepime į ieškinį bylose T-115/09 ir T-116/09, kategorijas.

18 2009 m. liepos 9 d. Bendrojo Teismo kanceliarijos gautuose laiškuose Prancūzijos Respublika ir *FagorBrandt* paprašė leisti įstoti į bylą Komisijos pusėje bylose T-115/09 ir T-116/09.

19 2009 m. liepos 27 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje gautame laiške Komisija pateikė savo pastabas dėl ieškovių prašymų pateikti dokumentus, kurie paminėti 17 punkte, ir prieštaravimus dėl šių prašymų.

20 2009 m. rugpjūčio 24 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje gautame laiške *Electrolux* savo pastabose dėl prašymų leisti įstoti į bylą, nurodytų 18 punkte, paprašė Bendrojo Teismo užtikrinti tam tikros jos ieškinio 15 priede pateiktos informacijos, kurioje nurodomi tam tikri skaičiai ir kuri yra neviešo pobūdžio bei turi jai strateginę reikšmę, konfidencialumą *FagorBrandt* ir Prancūzijos Respublikos atžvilgiu.

21 2009 m. rugsėjo 22 d. nutartimis Bendrojo Teismo antrosios kolegijos pirmininkas priėmė Prancūzijos Respublikos ir *FagorBrandt* prašymus leisti įstoti į bylas T-115/09 ir T-116/09. Šiose nutartyse nustatyta: kadangi šie prašymai buvo pateikti pasibaigus Bendrojo Teismo procedūros reglamento 115 straipsnyje nustatytam šešių savaičių terminui, Prancūzijos Respublikai ir *FagorBrandt* suteikiamos šio Procedūros reglamento 116 straipsnio 6 dalyje įtvirtintos teisės.

22 2009 m. rugsėjo 30 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje gautais laiškais *FagorBrandt* paprašė Bendrojo Teismo leisti susipažinti su T-115/09 ir T-116/09 bylų medžiaga ir daryti procesinių dokumentų kopijas (išrašus), nepažeidžiant reikalavimo užtikrinti tam tikrų bylos duomenų ar dokumentų konfidencialumą.

23 2009 m. spalio 7 d. pagal Procedūros reglamento 116 straipsnio 6 dalį Bendrojo Teismo antrosios kolegijos pirmininkas nusprendė netenkinti 22 punkte nurodytų prašymų.

24 2010 m. birželio 1 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktais laiškais ieškovės nurodė naują faktinę aplinkybę – 2010 m. gegužės 5 d. Komisijos spaudos pranešimą, kuriame ji konkrečiai nurodė, jog negavo „būtinų įrodomų“, kad galėtų daryti išvadą, jog *FagorBrandt* iki tos datos grąžino pagalbą pagal 44f straipsnį. 2010 m. birželio 22 d. Komisija pateikė pastabas dėl šio laiško.

25 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į ketvirtąją kolegiją, todėl ši byla paskirta šiai kolegijai.

26 Išklausius bylos šalis, 2011 m. gegužės 5 d. teismo ketvirtosios kolegijos pirmininko nutartimi bylos T-102/07 ir T-120/07 buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas sprendimas pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 50 straipsnį. Taip pat buvo patenkintas *Electrolux* prašymas užtikrinti tam tikrų dokumentų konfidencialumą *Whirlpool* atžvilgiu.

27 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Bendrasis Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, pateikė ieškovei rašytinius klausimus ir paprašė Komisijos pateikti tam tikrus dokumentus. Šalys į šias užklausas atsakė per nustatytą terminą.

28 Šalys buvo išklausytos ir atsakė į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus 2011 m. birželio 29 d. vykusiame posėdyje.

29 Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

30 Komisija, palaikoma Prancūzijos Respublikos ir *FagorBrandt*, Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinius kaip nepagrįstus,

— priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

31 Grįsdamos savo ieškinį ieškovės nurodo du pagrindus.

32 Pirmajame pagrinde ieškovės iš esmės teigia, kad sunkumų patiriančių įmonių restruktūrizavimo gairėse nustatytos sąlygos, kurias būtina įvykdyti, kad restruktūrizavimo pagalba būtų suderinama su bendrąja rinka, šioje byloje nėra įvykdytos. Jos šį pagrindą skaido į aštuonias dalis. Jų manymu, pirmiausia nebuvo atsižvelgta į restruktūrizavimo gairių 5 ir 72–77 punktuose nustatytą principą „tik vieną ir paskutinį kartą“, pagal kurį iš esmės restruktūrizavimo pagalba negali būti skirta dešimt metų po to, kai tokia pagalba jau buvo skirta; antra, į sąlygą, kad pagal gairių 8 punktą restruktūrizavimo pagalba negali būti teikiama siekiant dirbtinai palaikyti ilgalaikį gamybos pajėgumų perteklių turinčiame sektoriuje veikiančias įmones; trečia, į gairių 23 punkte nustatytą sąlygą, pagal kurią svarstydama restruktūrizavimo pagalbos skyrimo klausimą Komisija turi atsižvelgti į anksčiau neteisėtai suteiktą ir negrąžintą pagalbą; ketvirta, į gairių 33 punkte nustatytą sąlygą, pagal kurią restruktūrizavimo pagalbos gavėjas turi būti sunkumų patirianti įmonė; penkta, į gairių 12 punkte nustatytą sąlygą, pagal kurią pagalbos gavėjas negali būti naujai įsteigta įmonė; šešta, į sąlygą, pagal kurią, remiantis gairių 34 ir 35 punktais, restruktūrizavimo planas turi leisti atkurti ilgalaikį pagalbos gavėjo gyvybingumą; septinta, į gairių 38–40 punktuose nustatytą sąlygą, pagal kurią kompensuojamosios priemonės turi būti proporcingos konkurencijos sąlygų iškraipymui, kurį sukėlė nagrinėjama pagalba; aštunta, į gairių 43 punkte nustatytą sąlygą, pagal kurią restruktūrizavimo pagalba turi būti apribota iki būtino mažiausio dydžio, o *FagorBrandt* grupė turi padaryti realius įnašus.

33 Antrajame ieškinio pagrinde ieškovės iš esmės teigia, kad ginčijamajame sprendime Komisija keliais aspektais neįvykdė savo pareigos nurodyti motyvus, kuri nustatyta EB 253 straipsnyje. Ieškovės šį pagrindą skaido į tris dalis. Pirma, *Electrolux* teigimu, Komisija neišnagrinėjo klausimo, ar rinkoje yra struktūrinis gamybos pajėgumų perteklius, nors *Electrolux* vykstant administracinei procedūrai informavo Komisiją, kad toks gamybos pajėgumų perteklius yra. *Whirlpool* manymu, Komisija turėjo

nurodyti motyvus, dėl kurių manė, kad nebūtina sumažinti konkurencijos sąlygų iškraipymų kitose valstybėse narėse, išskyrus Prancūziją. Antra, ieškovės mano, kad Komisija nenurodė motyvų, dėl kurių laikosi nuomonės, jog grupės, kurios narė yra *FagorBrandt*, įnašas buvo pakankamas, nes buvo toks didelis, koks tik galėjo būti. Trečia, jos mano, kad Komisija ginčijamajame sprendime turėjo nurodyti motyvus, dėl kurių nebuvo būtina vertinti pagalbos pagal 44f straipsnį grąžinimo poveikio atkuriant ilgalaikį *FagorBrandt* gyvybingumą.

34 Palaikoma Prancūzijos Respublikos ir *FagorBrandt*, Komisija pareiškė prieštaravimus dėl šių pagrindų.

35 Pirma, Bendrasis Teismas mano, kad svarbu pažymėti, jog neginčijama, kaip ginčijamo sprendimo 36 punkte nurodė Komisija, kad restruktūrizavimo pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka reikia vertinti atsižvelgiant į EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas preliminariai primena teisinį pagrindą, susijusį su Komisijos vertinimo įgaliojimais nagrinėjant restruktūrizavimo pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka, taip pat su Bendrojo Teismo kontrolės kompetencija šioje srityje. Antra, jis pradės nagrinėti ieškovių pirmojo pagrindo septintoje dalyje nurodytus kaltinimus.

Dėl tinkamo teisinio pagrindo, susijusio su restruktūrizavimo pagalbos skyrimo kontrole

36 Pirma, pagal EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jeigu ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendrajam interesui, gali būti laikoma neprieštaraujančia bendrajai rinkai.

37 Iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad taikydama EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą Komisija turi didelius vertinimo įgaliojimus, kurių įgyvendinimas apima sudėtingus ekonominės ir socialinės sistemų vertinimus, privalomus atlikti Bendrijoje (1987 m. vasario 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Deufil prieš Komisiją*, 310/85, Rink. p. 901, 18 punktas ir 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-372/97, Rink. p. I-3679, 83 punktas; 2005 m. birželio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Corsica Ferries France prieš Komisiją*, T-349/03, Rink. p. II-2197, 137 punktas).

38 Be to, Komisija gali nusistatyti vertinimo įgaliojimų įgyvendinimo gaires ir priimti aktus, kaip antai kaip antai gaires dėl valstybės pagalbos sunkumų patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti sunkumų patiriančių įmonių restruktūrizavimo gairės, jei šiuose aktuose nustatomos orientacinės taisyklės, kurių turi laikytis institucija, ir jos nenukrypsta nuo Sutarties normų (žr. 2002 m. sausio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Keller ir Keller Meccanica prieš Komisiją*, T-35/99, Rink. p. II-261, 77 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

39 Šiomis aplinkybėmis svarbu pažymėti, kad, kiek tai susiję su restruktūrizavimo pagalbos sąvoka, iš restruktūrizavimo gairių 16 ir 17 punktų iš esmės matyti, jog, Komisijos manymu, šia pagalba siekiama atkurti įmonės ilgalaikį gyvybingumą, o sanuojant siekiama kitokio tikslo – skirti tik laikiną pagalbą, kad būtų įgyvendintos neatidėliotinai taikytinos priemonės.

40 Antra, pagal nusistovėjusią teismo praktiką Komisijos vertinimo įgaliojimų taikant EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą atžvilgiu taikoma teisminė kontrolė skirta tik įvertinti, ar laikomasi procedūrinių ir motyvavimo taisyklių, patikrinti nurodytų faktinių aplinkybių tikslumą ir nustatyti, ar yra teisės klaida, akivaizdi faktinių aplinkybių vertinimo klaida ir piktnaudžiavimas įgaliojimais (šiuo klausimu žr. 2003 m. vasario 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-409/00, Rink. p. I-1487, 93 punktą ir 37 punkte minėto Sprendimo *Corsica Ferries France prieš Komisiją* 138 punktą ir nurodytą teismo praktiką). Tačiau Bendrasis Teismas negali sprendimo priėmusios institucijos ekonominio vertinimo pakeisti savuoju (1998 m. birželio 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *British Airways ir kt. prieš Komisiją*, T-371/94 ir T-394/94, Rink. p. II-2405, 79 punktas ir 37 punkte minėto Sprendimo *Corsica Ferries France prieš Komisiją* 138 punktas).

41 Be to, Bendrasis Teismas turi patikrinti, ar Komisija laikėsi pačios nustatytų ir gairėse išvardytų reikalavimų (šiuo klausimu žr. 38 punkte minėto Sprendimo *Keller ir Keller Meccanica prieš Komisiją* 77 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

42 Tačiau Sąjungos teismas neturi vietoj Komisijos atlikti tyrimo, kurio ši neatliko, ar bandyti nuspėti, kokias išvadas remdamasi tokiu tyrimu ji būtų padariusi (2008 m. liepos 1 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Deutsche Post prieš Komisiją*, T-266/02, Rink. p. II-1233, 95 punktas; šiuo klausimu žr. 2004 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Valmont prieš Komisiją*, T-274/01, Rink. p. II-3145, 136 punktą).

43 Atsižvelgiant būtent į šiuos principus reikia nagrinėti šį ieškinį.

Dėl pirmojo pagrindo septintos dalies: gairių 38–40 punktų pažeidimas, nes priimtos kompensuojamosios priemonės nėra proporcingos nagrinėjamos pagalbos sukeltiems konkurencijos sąlygų iškraipymams

44 Kalbant apie kompensuojamųjų priemonių priėmimą skiriant restruktūrizavimo pagalbą, pažymėtina, kad gairių 38 ir 40 punktais siekiama išvengti nederamų konkurencijos sąlygų iškraipymų. Remiantis šiomis nuostatomis ir, kaip savo raštuose taip pat primena Komisija, pirmiausia kompensuojamosios priemonės turi būti priimtos siekiant apriboti restruktūrizavimo pagalbos skyrimo neigiamą poveikį konkurencijai ir prekybai (gairių 38 punktas). Antra, šios priemonės turi būti „tinkamos“, t. y. jos neturi pabloginti rinkos struktūros (gairių 39 punktas). Trečia, jos turi būti proporcingos iškreipiančiam pagalbos poveikiui. Šiuo atžvilgiu, pirma, priemonės turi būti įgyvendinamos tokioje rinkoje ar rinkose, kur po restruktūrizavimo įmonė užims didelę dalį. Antra, nors šios priemonės gali būti priimtos prieš skiriant pagalbą arba ją paskyrus, bet kuriuo atveju jos turi būti restruktūrizavimo plano dalis. Trečia, tai neturi būti paprasčiausias nurašymas arba nuostolingos veiklos nutraukimas, nes tai neleis sumažinti pajėgumų arba įmonės atitinkamos rinkos dalies (gairių 40 punktas).

45 Ieškovės pažymi, kad pagal gairių 38 ir 40 punktus kompensuojamosios priemonės iš esmės, viena vertus, turi būti proporcingos iškreipiančiam pagalbos poveikiui ir, kita vertus, būti susijusios su rinka ar rinkomis, kuriose įmonė po restruktūrizacijos užims didelę rinkos dalį. Šiuo klausimu jos nurodo tris pagrindinius kaltinimus. Pirmajame jos teigia, kad Komisijos priimtų kompensuojamųjų priemonių nepakanka atsižvelgiant į *FagorBrandt* užimamą didelę rinkos dalį, antrajame – kad *Brandt Components* pardavimas nėra tinkama kompensuojamoji priemonė, trečiajame – kad, atsižvelgiant į nagrinėjamos pagalbos iškreipiantį poveikį, *Vedette* prekių ženklu pažymėtos šaldymo ir valgio gaminimo įrangos bei indaplovių tiekimo į rinką sustabdymas penkeriems metams nėra proporcinga kompensuojamoji priemonė.

46 Komisija prieštarauja dėl visų šių trijų kaltinimų.

47 Šioje byloje konstatuotina, kad ginčijamo sprendimo 80 ir 81 konstatuojamose dalyse pažymėjusi, jog priemonės, susijusios su dviejų *FagorBrandt* gamyklų uždarymu, nėra kompensuojamosios, nes jų tikslas buvo nutraukti nuostolingą veiklą, Komisija ginčijamo sprendimo 82 ir 83 konstatuojamose dalyse, kiek tai susiję su *Brandt Components* pardavimu, laikėsi tokios nuomonės:

„82. Tačiau 2004 m. kovą įmonė Austrijos grupei ATB už [2–5] milijonus EUR pardavė savo pavaldžiąją įmonę *Brandt Components* (gamyklą Nevere). Šiuo atveju kalbama ne apie nurašymą <...> ir ne apie veiklos nutraukimą. Taigi ši priemonė nėra išskiriama pagal gairių 40 dalies nuostatą. 2004 m. kovą <...> parduotos įmonės 2003 m. apyvarta buvo [25–45] milijonų EUR (atitinkanti [2–5] % įmonės 2003 m. apyvartos), joje dirbo [250–500] darbuotojų (t. y. [5–10] % įmonės darbuotojų). Ši įmonė buvo įtraukta į skalbyklėms skirtų elektros variklių kūrimą, tobulinimą, gamybą ir tiekimą į rinką. Taigi dėl šio pardavimo susilpnėjo įmonės pozicija skalbyklių sudedamųjų dalių rinkoje.

83. Nors Komisija pripažįsta, kad ši priemonė yra kompensuojamoji, vis dėlto mano, kad ji viena negali kompensuoti neigiamo [nagrinėjamos] pagalbos poveikio. Komisija pirmiausia pažymi, kad ši priemonė nesusilpnina įmonės *FagorBrandt* pozicijos stambios namų ūkio įrangos rinkoje <...>, pagrindinėje rinkoje, kurioje lieka veikti ši įmonė.“

48 Ginčijamo sprendimo 32 išnaša, kuri nurodoma šio sprendimo 83 konstatuojamoje dalyje, suformuluota taip:

„Prancūzijos valdžios institucijos teigia, kad *Brandt Components* veikla leido įmonei veiksmingai vykdyti konkurencingiausių skalbyklių gamybos (tai nuo seno yra stipri grupės *FagorBrandt* pozicija) integraciją. Pasak Prancūzijos valdžios institucijų, tokios integracijos visų pirma siekiama tiekiant į rinką naujoviškas arba ypatingos praktinės patirties reikalaujančias prekes, ją vykdo didžiosios šio sektoriaus įmonės (pavyzdžiui, BSH ar *Miele*). Tačiau Komisija pažymi, kad Prancūzijos valdžios institucijos minėtų teiginių neparėmė duomenimis, kurie leistų jai neabejotinai nustatyti, kad dėl įmonės *Brandt Components* pardavimo bus apribota įmonės *FagorBrandt* galimybė plėtoti konkurencingų skalbyklių gamybą, taigi ir pastarosios įmonės veikla skalbyklių rinkoje (ir juo labiau – kiekybiškai įvertinti šį poveikį). Todėl Komisija negali daryti išvados, kad įmonės *Brandt Components* pardavimas iš tiesų turi poveikį stambios namų ūkio įrangos rinkai.“

49 Viena vertus, iš ginčijamo sprendimo 82 ir 83 konstatuojamųjų dalių ir iš jo 32 išnašos matyti, kad Komisija manė, jog *Brandt Components* pardavimas gali būti laikomas kompensuojamąja priemone, nes tai nėra nei paprasčiausias „nurašymas“, nei „veiklos nutraukimas“, ir kad dėl šio pardavimo susilpnėjo įmonės pozicija skalbyklių sudedamųjų dalių rinkoje“. Kita vertus, tuo pat metu Komisija manė, kad ši kompensuojamoji priemonė nesumažino *FagorBrandt* pozicijos pagrindinėje rinkoje, kurioje ši įmonė veikė, būtent stambios namų ūkio įrangos rinkoje, todėl vien minėtos priemonės nepakako siekiant apriboti konkurencijos sąlygų iškraipymą, atsiradusį skyrus nagrinėjamą pagalbą.

50 Būtent atsižvelgdamas į šias 47–49 punktuose padarytas išvadas, Bendrasis Teismas mano esant tinkama visų pirma išnagrinėti ieškovės antrąjį kaltinimą, kad Komisija klydo, kai manė, jog *Brandt Components* pardavimas yra tinkama kompensuojamoji priemonė.

51 Pirma, neginčijama, kad *Brandt Components* buvo parduota 2004 m. kovo mėn., o 2007 m. rugpjūčio 6 d., t. y. praėjus beveik trejiems su puse metų po pardavimo, Prancūzijos Respublika informavo Komisiją apie nagrinėjamą pagalbą. Šiuo klausimu galima pažymėti, kad net jei, kaip nurodė Komisija, Prancūzijos Respublika manė, jog *Brandt Components* pardavimas sudarė sudėtinę restruktūrizavimo plano, apie kurį ji pranešė Komisijai, dalį, šia priemone, priimta 2004 m. kovo mėn., panašiai kaip ieškovės ir teigė, nebuvo siekiama – ir ji negalėjo turėti tokio poveikio – sumažinti skyrus pagalbą, apie kurią Prancūzijos Respublika Komisijai nurodė savo 2007 m. rugpjūčio 6 d. pranešime, atsiradusių konkurencijos sąlygų iškraipymų.

52 Šiuo klausimu *FagorBrandt* palaikomą Komisijos argumentą, kad iš minėto Sprendimo *Corsica Ferries France prieš Komisiją* (225 punktas) 37 punkto matyti, jog kompensuojamoji priemonė gali būti priimta prieš įgyvendinant restruktūrizavimo planą, reikia atmesti kaip nepagrįstą. Iš tiesų, kaip teisingai pažymi ieškovės, nors Bendrasis Teismas minėtame sprendime manė, jog kompensuojamoji priemonė galėjo būti priimta prieš įgyvendinant restruktūrizavimo planą, jis atsižvelgė į konkrečias aplinkybes, kuriomis buvo priimtas sprendimas priimti nagrinėjamą priemonę beveik prieš mėnesį prieš patvirtinant minėtą restruktūrizavimo planą, ir kad ji buvo įgyvendinta praėjus beveik mėnesiui po to, kai apie šį planą buvo pranešta Komisijai. Taigi bylos aplinkybės, kuriomis buvo priimtas šis sprendimas, nėra panašios į šios bylos aplinkybes, kurioje *Brandt Components* perdavimas buvo įvykdytas net praėjus beveik trejiems su puse metų prieš pranešant Komisijai apie restruktūrizavimo pagalbą *FagorBrandt* ir apie šios pagalbos planą.

53 Antra, nors, kaip ginčijamo sprendimo 82 konstatuojamoje dalyje pažymėjo Komisija, neginčijama, kad dėl *Brandt Components* pardavimo susilpnėjo *FagorBrandt* pozicija skalbyklių sudedamųjų dalių rinkoje, vis dėlto pažymėtina, kad jokia šalis nei teigė, nei įrodė per administracinę procedūrą ar Bendrajame Teisme, jog dėl minėto pardavimo bent minimaliai sumažėjo nagrinėjamos pagalbos neigiamas poveikis esamai konkurencijai pagrindinėje rinkoje, kurioje veikė *FagorBrandt*. Atvirkščiai, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 83 konstatuojamosios dalies ir jo 33 išnašos (žr. šio sprendimo 47 ir 48 punktus), Komisija nemanė, jog *Brandt Components* pardavimas turėjo „realų poveikį“ skalbyklių rinkoje, kuri sudarė stambios namų ūkio įrangos sektoriaus – „pagrindinės rinkos“ – dalį, ir kurioje, Komisijos manymu, veikė *FagorBrandt*.

54 Trečia, priešingai, nei manė Komisija ginčijamo sprendimo 82 konstatuojamoje dalyje, tai, kad *Brandt Components* pardavimas nebuvo nei paprasčiausias buhalterinis nurašymas, nei veiklos nutraukimas, nereiškia, kad jis būtinai sudarė kompensuojamąją priemonę, galinčią sumažinti skyrus nagrinėjamą pagalbą atsiradusį neigiamą poveikį konkurencijai. Iš tiesų, kadangi, kaip konstatuota 52–53 punktuose, minėta priemonė nebuvo siekiama, ir bet kuriuo atveju ji tokio poveikio nesukėlė, apriboti skyrus nagrinėjamą pagalbą atsiradusį neigiamą poveikį prekybai ir konkurencijai, ji negalėjo būti pagrįstai laikoma kompensuojamąja priemone.

55 Atsižvelgiant į 51–54 punktuose padarytas išvadas, konstatuotina, kad ginčijamo sprendimo 83 konstatuojamoje dalyje nusprendusi manydama, jog *Brandt Components* pardavimas sudarė kompensuojamąją priemonę, kaip ji suprantama gairių 38–40 punktuose, Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą. Reiktų išnagrinėti, kokios pasekmės kilo dėl šios klaidos, kiek tai susiję su Komisijos analizės, pagal kurią šioje byloje priimtos kompensuojamosios priemonės leidžia sumažinti skyrus nagrinėjamą pagalbą atsiradusį neigiamą poveikį konkurencijai, pagrįstumu.

56 Pirmiausia pažymėtina, kad ginčijamo sprendimo 94 konstatuojamoje dalyje, Komisija nusprendė:

„Kompensuojamąsias priemones sudaro tam tikrų *Vedette* prekių ženklu pažymėtų prekių (valgio gaminimo ir šaldymo įrangos bei indaplovių) tiekimo į rinką sustabdymas penkeriems metams ir įmonės *Brandt Components* pardavimas. Čia kalbama apie realų (t. y. veiksmingą), bet ribotą veiklos sumažinimą. Todėl šis sumažinimas yra proporcingas išnagrinėtam konkurencijos ir prekybos sąlygų iškraipymui.“

57 Šiuo klausimu Komisija savo analizę baigė tokia ginčijamo sprendimo 95 punkte padaryta išvada:

„Todėl Komisija mano, kad šios priemonės leidžia išvengti nederamų konkurencijos sąlygų iškraipymų pagal gairių 38–40 dalis <...>.“

58 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, pažymėtina, kad jei, kaip nurodyta 53 punkte, *Brandt Components* pardavimas neturi jokio realaus poveikio pagrindinei rinkai, kurioje veikia *FagorBrandt*, Komisijos išvada, jog iš esmės šios kompensuojamosios priemonės ir priemonės, susijusios su šių *Vedette* prekių ženklu pažymėtos įrangos tiekimo į rinką sustabdymu, bendras poveikis leido proporcingai apriboti neigiamą poveikį konkurencijai, kuris buvo sukeltas suteikus nagrinėjamą pagalbą, yra tikrai klaidinga. Viena vertus, šiuo klausimu svarbu pažymėti, kad Komisija nei ginčijamajame sprendime, nei Bendrajame Teisme nemanė ir neįrodė, kad, atsižvelgiant į gairių 38–40 punktuose nustatytus reikalavimus, pakanka vien šios priimtos kompensuojamosios priemonės, kad būtų proporcingai apribotas restruktūrizavimo pagalbos skyrimo neigiamas poveikis konkurencijai. Kita vertus, bet kuriuo atveju pagal 42 punkte nurodytą teismo praktiką Bendrasis Teismas neturi už Komisiją ištirti, ar vien šios paskutinės kompensuojamosios priemonės pakanka, kad būtų apribotas skyrus nagrinėjamą pagalbą atsiradęs neigiamas poveikis konkurencijai, ir padaryti išvadas, kurias turėjo padaryti pati Komisija, atlikusi tyrimą.

59 Šiomis aplinkybėmis, nesant reikalo nuspręsti dėl pirmojo pagrindo septintos dalies pirmo ir trečio kaltinimų, tokiam ieškovių nurodytam šios dalies antrajam kaltinimui reikia pritarti ir padaryti išvadą, kad *Brandt Components* pardavimas nėra tinkama kompensuojamoji priemonė.

60 Nepažeisdamas prieš tai padarytos išvados, Bendrasis Teismas taip pat mano, kad dėl išsamumo reikia išnagrinėti ieškovių nurodytą pirmojo pagrindo trečią dalį.

Dėl pirmojo pagrindo trečios dalies: neatsižvelgimas į anksčiau suteiktą ir neišieškotą pagalbą

61 Prie pirmojo pagrindo trečiosios dalies ieškovės nurodo du pagrindinius kaltinimus, susijusius su restruktūrizavimo gairių, kaip jas, remdamasi 10 punkte minėtu Sprendimu *Deggendorf*, įgyvendino Komisija, 23 punkto pažeidimu. Jos teigia, kad Komisija neišnagrinėjo nagrinėjamos pagalbos bendrai su, pirma, pagalba pagal 44f straipsnį ir, antra, su bendrąja rinka nesuderinama Italijos pagalba, kurios dar nebuvo išieškotos, daromos bendros įtakos.

62 Komisija šiems dviem kaltinimams prieštarauja.

63 Bendrasis Teismas pirmiausia išnagrinės antrąjį ieškovių kaltinimą, kad Komisija neatsižvelgė į nagrinėjamos pagalbos su nesuderinama Italijos pagalba daromą bendrą įtaką.

64 Pirmiausia reikia priminti, kad 10 punkte minėto Sprendimo *Deggendorf* 10 punkte Teisingumo Teismas padarė išvadą, jog Komisija neviršija savo turimų vertinimo įgaliojimų, kai nagrinėdama pagalbos, kurią valstybė narė siūlo skirti įmonei, projektą priima sprendimą, pripažįstantį šią pagalbą suderinama su bendrąja rinka, tačiau su sąlyga, kad prieš tai įmonė grąžins anksčiau suteiktą neteisėtą pagalbą, atsižvelgiant į aptariamų pagalbų bendrą įtaką (žr. 2009 m. rugsėjo 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *AceaElectrabel prieš Komisiją*, T-303/05, neskelbiamo Rinkinyje, 166 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

65 Pagaliau primintina, kad gairių, kurių 14 išnašoje Komisija daro nuorodą į 10 punkte minėtą Sprendimą *Deggendorf*, 23 punktas formuluojamas taip:

„Jei anksčiau neteisėtai buvo suteikta pagalba sunkumų patiriančiai įmonei, kurios atžvilgiu Komisija priėmė neigiamą sprendimą ir pateikė vykdomąjį raštą gautai pagalbai išieškoti, ir jei gauta pagalba nebuvo išieškota pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias (EB 88) straipsnio taikymo taisykles, 14 straipsnį, įvertinant tai pačiai įmonei teiktiną sanavimo ir restruktūrizavimo pagalbą, visų pirma, atsižvelgiama į anksčiau suteiktos pagalbos ir naujosios pagalbos bendrą įtaką ir, antra, į tą faktą, kad anksčiau suteikta pagalba nebuvo grąžinta <...>.“

66 Viena vertus, iš 10 punkte minėto Sprendimo *Deggendorf* ir gairių 23 punkto matyti, kad tirdama restruktūrizavimo pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka Komisija iš principo turi išnagrinėti šios pagalbos ir anksčiau suteiktos pagalbos, kuri dar nebuvo išieškota, bendrą įtaką. Tokį tyrimą pagrindžia tai, kad nauda, gauta suteikus nesuderinamą su bendrąja rinka pagalbą, kuri dar nebuvo išieškota, ir toliau daro poveikį konkurencijai.

67 Kita vertus, tuo atveju, jei Komisija mano, kad planuojama teikti pagalba gali būti skirta tik su sąlyga, jog viena ar kelios anksčiau suteiktos pagalbos buvo išieškotos, ji neturi tirti šių pagalbų bendros įtakos konkurencijai. Ši sąlyga leidžia išvengti, kad planuojamos teikti pagalbos ir anksčiau suteiktos pagalbos teikiama nauda darys bendrą įtaką, nes anksčiau suteikus pagalbą atsiradęs neigiamas poveikis konkurencijai būtų panaikinti išieškotos pagalbos sumas su palūkanomis. Iš tiesų pagal nusistovėjusią teismo praktiką išieškojus pagalbos sumas su palūkanomis galima panaikinti nepagrįstai suteiktą naudą, kurią sudaro nesumokėtos palūkanos, kurias pagalbos gavėjui būtų tekę sumokėti nuo suderinamos pagalbos sumos, jeigu jis, laukdamas, kol bus priimtas Komisijos sprendimas, šią sumą

būtų skolinęsis rinkoje, ir jo konkurencinės padėties kitų rinkos ūkio subjektų atžvilgiu pagerinimas pažeidimo laikotarpiu (2008 m. vasario 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *CELF ir ministre de la Culture et de la Communication*, C-199/06, Rink. p. I-469, 51 punktas).

68 Šioje byloje pažymėtina, kad ginčijamo sprendimo 48 punkte konstatavusi, kad „nėra jokių kliūčių laikytis tokio pat požiūrio kaip ir Sprendime *Deggendorf*, t. y. laikyti [nagrinėjamą] pagalbą suderinama, jei jos mokėjimas būtų sustabdytas iki tol, kol bus atlyginta pagalba pagal 44f straipsnį“, Komisija minėto sprendimo konstatuojamos dalies 50 punkte, nustatė:

„<...> Pagal gairių 23 dalį <...> Komisija, tirdama restruktūrizavimo pagalbą, įpareigojama „atsižvelgti, visų pirma <…> į anksčiau suteiktos pagalbos ir naujosios pagalbos bendrą įtaką ir, antra, į tą faktą, kad anksčiau suteikta pagalba nebuvo grąžinta“. Gairių [14] išnašoje nurodyta, kad ši nuostata pagrįsta <...> Sprendimu *Deggendorf* byloje. Aptariamu atveju Prancūzija įsipareigojo prieš pradėdama mokėti naują pagalbą išieškoti pagalbą pagal 44f straipsnį. Šiame sprendime Komisija pagal <...> Sprendimą *Deggendorf* turi šį įpareigojimą paversti pagalbos, apie kurią pranešta, suderinamumo sąlyga. Taip [Komisija] užtikrins, kad ankstesnė pagalba nebūtų sumuojama su naująja ir kad ankstesnė pagalba būtų atlyginta. Taigi vertinant likusius naujosios pagalbos aspektus nebereikės atsižvelgti nei į bendrą ankstesnės ir naujosios pagalbos poveikį, nei į tai, kad neatlyginta neteisėta pagalba.“

69 Šiomis aplinkybėmis, kiek tai konkrečiai susiję su bendrąja rinka nesuderinama Italijos pagalba, pirma, pažymėtina, kad neginčijama, jog, kaip iš esmės matyti iš ginčijamo sprendimo 61 konstatuojamosios dalies, *FagorBrandt* Italijos dukterinė bendrovė ginčijamo sprendimo priėmimo dieną buvo skolinga dalį pagalbos – mažiau nei 1 milijonų eurų.

70 Antra, konstatuotina, kad, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 50 konstatuojamosios dalies, nurodytos ankstesniame 68 punkte, pirma, kitaip nei pagalbos pagal 44f straipsnį atveju, Komisija, skirdama nagrinėjamą pagalbą, ginčijamajame sprendime nereikalavo, kad pirma būtų grąžinta su bendrąja rinka nesuderinama Italijos pagalba. Be to, iš ginčijamo sprendimo matyti, jog Komisija neatsižvelgė į minėtos naudos daromą bendrą – kartu su suteikta nagrinėjama pagalba – poveikį konkurencijai. Iš tiesų pagal ginčijamo sprendimo dalį „6.6. Nederamų konkurencijos sąlygų iškraipymų vengimas“ ir, konkrečiai kalbant, minėto sprendimo 76 konstatuojamoje dalyje, Komisija neatliko jokio kito tyrimo, o tik ištyrė „veiksnius, apribojančius neigiamus šio konkurencijos sąlygų iškraipymo padarinius“, atsiradusius skyrus vienintelę nagrinėjamą pagalbą. Be to, pažymėtina, kad, kaip aišku iš ginčijamo sprendimo 94 konstatuojamosios dalies, kompensuojamosios priemonės, kurios turi būti priimtos, kad nagrinėjama pagalba būtų suderinama su bendrąja rinka, yra susijusios su skiriant būtent šią vienintelę pagalbą padarytu konkurencijos sąlygų iškraipymu, o į jos bendrai su bendrąja rinka nesuderinama Italijos pagalba daromą įtaką atsižvelgta nebuvo.

71 Kadangi Komisija nekėlė sąlygos, kad nagrinėjama pagalba būtų teikiama tik išieškojus su bendrąja rinka nesuderinamą Italijos pagalbą, ji turėjo išnagrinėti šių dviejų pagalbų daromą bendrą įtaką, tačiau šioje byloje ji to nepadarė. Ši išvada yra pagrįsta, net jei Komisija iš principo sprendimo pradėti procedūrą 31 konstatuojamoje dalyje laikėsi nuomonės, paskui kartu su Prancūzijos Respublika ir *FagorBrandt* per teismo posėdį teigė, kad reikia konstatuoti, jog pagal 10 punkte minėtą Sprendimą *Deggendorf* Prancūzijos Respublika negalėjo teikti nagrinėjamos pagalbos, jei prieš tai Italijos Respublika neišieškojo su bendrąja rinka nesuderinamos Italijos pagalbos.

72 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, konstatuotina, kad tirdama šioje byloje padarytą konkurencijos sąlygų iškraipymą Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

73 Komisijos, taip pat *FagorBrandt* ir Prancūzijos Respublikos šiuo klausimu pateikti argumentai nepaneigia šios išvados.

74 Pirma, kiek tai susiję su Komisijos rašytinėse pastabose pateiktu ir posėdyje atsakant į Bendrojo Teismo klausimus nurodytu argumentu, kad ji išnagrinėjo aptariamos sumos grąžinimo poveikį restruktūrizavimo gyvybingumui, toks argumentas turi būti atmestas kaip neveiksmingas. Iš tiesų tai, kad Komisija ginčijamo sprendimo 61 konstatuojamoje dalyje konstatavo, jog, Prancūzijos institucijų manymu, „nesuderinamos pagalbos išieškojimas neturėtų turėti įtakos grupės finansinei padėčiai“, niekaip nėra susiję su tyrimu, kurį Komisija turėjo atlikti dėl nagrinėjamų pagalbų daromos bendros įtakos konkurencijai, ir kompensuojamosiomis priemonėmis, kurias dėl to reiktų priimti, ir neturi joms jokio poveikio.

75 Antra, nors Komisija savo pastabose teigia, kad „tikrasis [nesuderinamos su bendrąja rinka Italijos pagalbos] ekonominis poveikis buvo minimalus“, toks argumentas negali pateisinti to, kad nebuvo atsižvelgta į nagrinėjamos pagalbos ir su bendrąja rinka nesuderinamos Italijos pagalbos daromą bendrą įtaką.

76 Nors, kaip matyti iš 37 punkte nurodytos teismo praktikos, tirdama restruktūrizavimo pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka Komisija turi didelius vertinimo įgaliojimus, tai, kad anksčiau suteiktos pagalbos sumos likutis, kuris turi būti grąžintas, proporcingai vertinant, yra nedidelis, palyginti su planuojama teikti pagalba, pagal 10 punkte minėtą Sprendimą *Deggendorf* neatleidžia nuo pareigos ištirti abiejų pagalbų daromą bendrą įtaką konkurencijai. Šiuo klausimu primintina, kad pagal 42 punkte minėtą teismo praktiką Bendrasis Teismas neturi atlikti tokio tyrimo ir padaryti išvadas, kurias, remiantis juo, turėjo padaryti Komisija.

77 Taigi pirmojo pagrindo trečios dalies antrąjį kaltinimą reikia priimti, nesant reikalo nagrinėti šios dalies pirmojo kaltinimo.

78 Ginčijamą sprendimą reikia panaikinti, nesant reikalo nagrinėti nei kitų pirmojo pagrindo šešių dalių, nei antrojo pagrindo, konkrečiai kalbant, jo pirmos dalies, susijusios su ginčijamo sprendimo motyvavimo dėl struktūrinio gamybos pajėgumų pertekliaus stoka (žr. šio sprendimo 33 punktą).

Dėl prašymų taikyti proceso organizavimo priemones

79 Kaip buvo pažymėta 17 ir 19 punktuose, ieškovės Bendrojo Teismo prašė taikant proceso organizavimo priemones nurodyti Komisijai, kuri tam prieštaravo, pateikti tam tikrus dokumentus arba dokumentų kategorijas.

80 Taigi, kadangi, kaip buvo konstatuota 78 punkte, ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas, nesant būtinybės išnagrinėti ieškovių prašymų taikyti proceso organizavimo priemones pagrįstumą, minėtų prašymų, kurių dalykas išnyko, nagrinėti nereikia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

81 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą įstojusios į bylą valstybės narės ir institucijos turi pačios padengti savo bylinėjimosi išlaidas, o Bendrasis Teismas gali nurodyti įstojusiems į bylą asmenims, kitiems nei valstybės narės, valstybėms, kurios yra Europos ekonominės erdvės (EEE) susitarimo šalys, ir Europos laisvosios prekybos asociacijos (ELPA) priežiūros institucijai patiems padengti savo išlaidas.

82 Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, be savo bylinėjimosi išlaidų, ji turi padengti ieškovių bylinėjimosi išlaidas pagal jų pateiktus reikalavimus.

83 Prancūzijos Respublika ir *FagorBrandt*, kurios nepateikė jokių pastabų, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. Panaikinti 2008 m. spalio 21 d. Komisijos sprendimą 2009/485/EB dėl valstybės pagalbos C 44/07 (ex N 460/07), kurią Prancūzija numatė skirti įmonei *FagorBrandt.*

2. Europos Komisija padengia savo ir *Electrolux AB* bei *Whirlpool Europe BV* patirtas bylinėjimosi išlaidas.

3. Prancūzijos Respublika ir *Fagor France SA* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Paskelbta 2012 m. vasario 14 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.